

ТРЭНЫ¹

3 гадоў няволі

Беларускі мой радзімы краю,
 Чым ты стаўся горшым перад светам —
 Строгім гэтым...
 Цяжкім лёсам ён за што цябе карае —
 Забівае?
 Скрозь пажэжа, пусткі і руіны,
 Скрозь нядоля, голад і галота,
 Скрозь стагнота.
 Тут — што людзі! — ў полі кожная быліна —
 Сіраціна.
 Падрабнеўся твой народ на часці,
 Зносіць ён благое ліхалецце
 Па ўсім свеце,
 Апынуўся дзе, раскіданы няшчасцем,
 Злой напасцяй.
 Перад гэтым быў ты, край, багаты,
 Меў лясы, бязмежныя, як мора, —
 Гора, гора!..
 Павыгублена ўсё. Дзе людзі, дзе гарматы,
 Спраўцы² страты.
 Дык прызнайся ж мне, радзімы краю!
 Завініўся чым ты перад светам:
 Гневам гэтым
 На цябе нялюдскім ён за што палае,
 Так карае?

Зіма 1916 г.

* * *

Не журуся, што не маю
 Дзён шчаслівых!
 Што ж такое,
 Мусіць, доля мая — гора
 Векавое...
 Не журуся, што ўздыхаю
 Па айчыне